

መጽሐፈ አስቴር

ንግሥት አስጢን ከክብሯ ወረደች

1 ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ ያለትን አንድ መቶ ሃያ ሰባት አገሮች ይዞ በነበረው በአርጤክስዕ ዘመን መንግሥት እንዲህ ሆነ፤ ጸብያን ዘመን ንጉሠ አርጤክስዕ የገዛው በሱሳ ግንብ ባለው ንጉሣዊ ዙፋኑ ሆኖ ነበር። ጸብያንም በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ለመኳንንቱና ለሹማ ምቱ ሁሉ ታላቅ ግብዣ አደረገ። በግብዣውም የፋርስና የሜዶን የጦር አዛዦች፣ መሳፍንትና የየአውራጃው መኳንንት ተገኝተው ነበር።

4 ለእነርሱም የመንግሥቱን ሰፊ ሀብት፣ የግርማውን ታላቅነትና ክብር አንድ መቶ ሰማንያ ቀን ሙሉ አሳደሩ። ስንዚህ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ንጉሠ በሱሳ ግንብ ለነበሩት፣ ከትንሽ እስከ ትልቅ ላለው ሕዝብ ሁሉ፣ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ዙሪያውን በአትክልት በተከበበው አደባባይ ሰባት ቀን የፈጀ ግብዣ አደረገ። አደባባይም ከኑጭና ከሰማያዊ በፍታ የተሠሩ መጋረጃዎች ነበሩት፤ እነርሱም የብር ቀለበት በተበጀላቸው፣ ከኑጭ በፍታና ከሐምራዊ ቀለም በተሠሩ ገመዶች በዕብነ በረዱ ምሰሶዎች ላይ ተንጠልጥለው ነበር። ኑጭና ቀይ ቀለማት ተሰበጣጥረው በተነጠፉበት ወለል ላይ የወርቅና የብር ድንክ ዐልጋዎች ነበሩ፤ እነርሱም ከዕብነ በረድ፣ ቀስተ ደመና ከሚመስሉ ቀለሞችና ከሌሎች የከበሩ ድንጋዮች የተሠሩ ነበሩ። ገደብ ይን ጠጁም አንዱ ከሌላው ልዩ በሆነ የወርቅ ዋንጫ ይቀርብ ነበር፤ ከንጉሡም ልግስና የተነሣ የቤተ መንግሥቱ የወይን ጠጅ የተትረፈረፈ ነበር። ጸንጉሡ ለእያንዳንዱ ሰው የሚፈልገውን ያህል እንዲያቀርቡለት የወይን ጠጅ አሳላፊዎቹን ሁሉ አዝዞ ስለ ነበረ፣ በንጉሡ ትእዛዝ መሠረት እያንዳንዱ ተስተናጋጅ እንዲጠጣ ተፈቅዶለት ነበር።

9 ንግሥት አስጢንም በንጉሥ አርጤክስዕ ቤተ መንግሥት እንደዚሁ ለሴቶች ግብዣ አድርጋ ነበር።

10 በሰባተኛው ቀን ንጉሥ አርጤክስዕ ከወይን ጠጁ የተነሣ ደስ ስለ ተሰኘ፣ አገልጋዮቹ የሆኑትን ሰባቱን ጃንደሮች ምሁማንን፣ ባዛንን፣ ሐርቦናን፣ ገበታን፣ ዘፋኑን፣ ዜታርንና ከርከስን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፤ ስለዚህም ንግሥት

1:1 ስገ4:6:አስ 8:9:9:30:873:2:6:1
1:2 ስገ4:9: አስ2:8
1:3 1:73:15
1:5 መ414:17: 2:721:18
1:6 አስ7:8:አገ 23:41:አግ3:12: 6:4
1:7 አስ2:18: 8:75:2
1:9 1:73:15
1:10 ዘፍ14:18: መ416:25:ፋት 3:7:አስ3:15:5:6:7: 2:3ግ43:14-7: 8:75:1-4
1:11 መ414:5:11: ግሕ2:4:አገ11:6:14

አስጢን የደስ ደስ ያላት ነበረችና ውበቷ ለሕዝቡና ለመኳንንቱ እንዲታይ ዘውዷን ጭና ንጉሡ ፊት እንዲያመጣት ነበር። ለአገልጋዮቹ የንጉሡን ትእዛዝ በነገሯት ጊዜ ግን፣ ንግሥት አስጢን መሄድ አልፈ ለገችም። ከዚያም ንጉሡ በጣም ተቈጣ፣ እጅግም ተናደደ።

13 ሕግንና ፍትሕን በተመለከተ የሊቃውንቱን ምክር መጠየቅ በንጉሥ ዘንድ የተለመደ ነበርና፣ ስለ ዘመናት ሁኔታ ዕውቀት ካላቸው ጠቢባን ጋር ተነጋገረበት፤ ለእነዚህ አርቁስዮስ፣ ሼታር፣ አድማታ፣ ተርሺሽ፣ ሜሬስ፣ ማሌሴዓር፣ ምሙካ የተባሉ ሰባቱ የፋርስና የሜዶን መኳንንት በንጉሡ ዘንድ የተለየ ስፍራና በመንግሥቱም አመራር ውስጥ ከፍተኛ ቦታ ያላቸው ነበሩ።

15 ንጉሡም፣ “በጃንደሮቹ በኩል የተላኩትን የንጉሥ አርጤክስዕን ትእዛዝ ስላልፈጸመች፣ በሕገ መሠረት በንግሥት አስጢን ላይ ምን መደረግ አለበት?” ሲል ጠየቃቸው።

16 ከዚያም ምሙካ በንጉሡና በመኳንንቱ ፊት እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ንግሥት አስጢን የበደለችው ንጉሡን ብቻ ሳይሆን፣ መኳንንቱን ሁሉና በመላው የንጉሥ አርጤክስዕ አውራጃዎች የሚኖሩትን ሕዝቦች ጭምር ነው። ለይህ የንግሥቲቱ አድራጎት በሌሎቹ ሁሉ ዘንድ ስለሚሰማ፣ ባሎቻቸውን ይንቃሉ፤ ንጉሥ አርጤክስዕ ንግሥት አስጢን ወደ እርሱ እንድትመጣ ቢያዛትም፣ እርሷ ግን መሄድ አልፈለገችም” ይላሉ። ለእነዚህ ጠባቂዎቹም ዕለት የንግሥቲቱን አድራጎት የሰሙ የፋርስና የሜዶን መኳንንት ሚስቶች፣ ለንጉሡ መኳንንት ሁሉ በዚህ ዐይነት ሊመልሱ ነው፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ ማብቂያ የሌለው ንቀትና ጠብ ይፈጠራል።

19 “ስለዚህ ነገሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ አስጢን ወደ ንጉሡ ወደ አርጤክስዕ ዘንድ ከእንግዲህ ወዲህ ፈጽሞ እንዳትገባ ንጉሣዊ ዐዋጅ ይውጣ፤ ይህም የማይሻር ሆኖ በፋርስና በሜዶን ሕጎች ይጻፍ፤ እንዲሁም ንጉሡ የእቴጌነቷን ክብር ከእርሷ ለምትሻል ለሌላዬቱ ይስጥ። ለከዚያም የንጉሡ ዐዋጅ በሰፊው ግዛቱ ሁሉ ሲነገር፣ ከትንሽ እስከ ትልቅ ያሉት ሴቶች ሁሉ ባሎቻቸውን ያከብራሉ።”

1:12 ዘፍ39:19: አስ2:21:7:7: ም419:12
1:13 1:ዜ5:12:32
1:14 አስ7:14
1:18 ም419:13: 27:15
1:19 አስ8:8: መ18:4:876:8:12

21ንጉሡና መኳንንቱ ሁሉ በዚህ ምክር ተደሰቱ፤ ንጉሡም ምመሳ ያቀረበውን ሐሳብ በሥራ ላይ አዋለው። ሂደቱንም ሰው በራሱ ቤተ ሰብ ላይ ገዥ እንዲሆን መልእክት አስተላለፈ። መልእክቱም ለየአውራጃዎቹ በየራሳቸው ጽሑፍና ለእያንዳንዱ ሕዝብ በየራሱ ቋንቋ ተጻፎ በግዛቱ ሁሉ ተበተነ።

አስቴር ንግሥት ሆነች

2 ከዚህ በኋላ ንጉሡ አርጤክስስ ቍጣው ሲበርድለት አስጢንን፣ ያደረገችውን ነገርና በእርሷም ላይ ያስተላለፈውን ዐዋጅ ዐሰበ። ሕዚያም የንጉሡ የቅርብ አገልጋዮች እንዲህ የሚል ሐሳብ አቀረቡ፤ “ለንጉሡ ቁንጅ ልጃገረዶች ይፈለጉላችኋል፤ ለእነዚህን ሁሉ ቁንጅ ልጃገረዶች በሰላ ግንብ ወደ ሚገኘው ልዩ የሴቶች መኖሪያ ቦታ እንዲ ያመጡ፣ ንጉሡ በግዛቱ በሚገኙት አውራ ጃዎቹ ሁሉ ባለሥልጣኖችን ይሹም፤ እነር ሱም የሴቶች የበላይ ኅላፊ በሆነው በንጉሡ ጃንደረባ በሄጌ ኅላፊነት ሥር ይሁኑ፤ የው በትም እንክብካቤ ይደረግላቸው። ላከያም ንጉሡን ደስ የምታሰኘው ልጃገረድ በአስጢን ፈንታ ንግሥት ትሁን።” ምክሩ ንጉሡን ደስ አሰኘው፤ በተባለውም መሠ ረት አደረገ።

3 በዚህ ጊዜ ከብንደም ነገድ የቀስ ልጅ፣ የሰሜኢ ልጅ፣ የኢያዕር ልጅ መርዶክዮስ የሚባል አንድ አይሁዳዊ በሰላ ግንብ ይኖር ነበር። ልጅሱም የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ከማረካቸው ከይሁዳ ንጉሥ ከኢኮንያግጋ ጋር ከአዳናሳለም በምርኮ ከተወሰዱት አንዱ ነበር። ገመርዶክዮስ አንዲት ሀደሳ የምትባል የአጎቱ ልጅ ነበረችው፤ አባትና እናት ስላ ልነበራት፣ ያሳደጋት እርሱ ነበር። አስቴር ተብላ የምትጠራው ይህች ልጃገረድ በተክለ ሰውነቷም ሆነ በመልካ እጅግ ውብ ነበረች። አባቷና እናቷ ከሞቱ በኋላ መርዶክዮስ እንደ ራሱ ልጅ አድርጎ ወሰዳት።

4 የንጉሡ ትእዛዝና ዐዋጅ በወጣ ጊዜ፣ ብዙ ልጃገረዶች ወደ ሰላ ግንብ ተወስ ደው ለጠባቂው ለሄጌ ተሰጡ፤ አስቴርም ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት ተወሰዳ፤ ለሴቶቹ ጠባቂ ለሄጌ በዐደራ ተሰጠች። ልጃገረዲ ቱም ደስ አሰኘችው፤ በእርሱም ዘንድ መወደድን አተረፈች፤ እርሱም የውበት መንከባከቢያዋንና የተለዩ ምግብ ወዲያውኑ ሰጣት። ከቤተ መንግሥቱ የተመረጡ ሰባት ደንገጡሮችን በመመደብም እርሷንና ደን ገጡሮቿን ምርጥ ወደ ሆነው የሴቶች መጠበቂያ አዛወረ።

5 መርዶክዮስ እንዳትናገር አዞአት ስለ ነበር፣ አስቴር የየት አገር ሰውና የእነማን

1፡22 ነባ13፡24
2፡1 አሰ7፡10
2፡5 1ባሙ9፡1
2፡6 2ኅገ24፡15፤
ጃን1፡1-5፤15፡13
2፡7 ዘፍ39፡6፤
41፡45
2፡8 ነባ1፡1፤
አሰ1፡2፤ጃን8፡2
2፡9 ዘፍ37፡3፤
39፡21፤1ባሙ9፡22
-24፤2ኅገ25፡30፤አሰ
9፡19፤ሕዝ16፡9-13፤
ጃን1፡5
2፡10 ላ*20

ወገን እንደ ሆነች አልገለጸችም። 11 መር ዶክዮስም አስቴር እንዴት እንደ ሆነችና ምንስ እንዳጋጠማት ለማወቅ፣ በየዕለቱ በሴቶች መጠበቂያ አደባባይ አጠገብ ወዲ ያና ወዲህ ይመላለስ ነበር።

12 እንዲት ልጃገረድ ወደ ንጉሥ አርጤክስስ ዘንድ ለመግባት ተራዋ ከመድረሱ በፊት ስድስት ወር በከርቤ ዘይት፣ ስድስት ወር ደግሞ ልዩ ልዩ ሽቱ በመቀባትና በተለያዩ የፊት ቀለሞች በመዋብ ባጠቃላይ ዐሥራ ሁለት ወር መቁየት ነበረባት። 13 ወደ ንጉሡ ዘንድ የምትገባውም በዚህ ሁኔታ ሲሆን፣ ሴቶቹ ከሚኖሩበት ስፍራ ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት ስትሄድ፣ መውሰድ የምትፈ ልገው ማናቸውም ነገር ይሰጣት ነበር። 14 ሲመሽ ወደዚያው ትሄዳለች፣ ሲነጋም የቁባቶች ኅላፊ በሆነው በንጉሡ ጃንደረባ በሻአሽጋዝ ጥበቃ ሥር ወደሚገኘው ወደ ሌላው የሴቶች መጠበቂያ ቤት ትመለሳ ለች፤ ደስ የተሰኘባት ካልሆነችና በሰማም ካልጠራት ዳግመኛ ወደ ንጉሡ ዘንድ አትገባም።

15 መርዶክዮስ እንደ ልጁ አድርጎ ያሳደ ጋት የአጎቱ የአቢካኢል ልጅ አስቴር ወደ ንጉሡ ዘንድ የምትሄድበት ተራ በደረሰ ጊዜ የሴቶች ልዩ ጥበቃ ቤት ኅላፊ የሆነው ሄጌ የነገራትን እንጂ፣ ሌላ ምንም አልጠ የቀችም። አስቴር በሚያዩዋት ሁሉ ዘንድ ሞገስ አገኘች። 16 በነገሡ በሰባተኛው ዓመት ቴቤት በተባለው በዐሥረኛው ወር ወደ ንጉሥ አርጤክስስ ቤተ መንግሥት ተወ ሰደች።

17 በዚህ ጊዜ ንጉሡ ከሌሎቹ ሴቶች ሁሉ ይበልጥ አስቴርን ወደዳት፣ ከሌሎቹ ደናግልም ሁሉ ይልቅ በእርሱ ዘንድ ሞገ ስንና መወደድን አገኘች። ስለዚህ የእቴጌ ነት ዘውድ በራሷ ላይ ጫነላት፣ በአስጢ ንም ፈንታ ንግሥት አደረጋት። 18 ንጉሡም ስለ አስቴር ክብር ለመኳንንቱና ለሹ ማምቱ ሁሉ ታላቅ ግብዣ አደረገ፣ በዓ ለም በየአውራጃዎቹ ሁሉ እንዲከበር ዐወጀ፣ በንጉሣዊ ልግስናውም ስጦታ አደረገ።

መርዶክዮስ በንጉሡ ላይ የተጠነሰውን ሤራ ደረሰበት

19 ደናግሉ ለሁለተኛ ጊዜ ተሰብስበው ሳለ፣ መርዶክዮስ በንጉሡ በር ተቀምጦ ነበር። 20 አስቴር ግን ልክ መርዶክዮስ እንደ ነገራት የማን ወገንና የየት አገር ሰው እንደ ሆነች ደብቃ ነበር፤ ይህ የሆነበት ምክን ያት መርዶክዮስ በሚያሳድጋት ጊዜ ታደ

16 በዕብራይስጥ፣ **ኢኮንያ** የሚለው ስም **ኢዮአቶ** ከሚለው ጋር አንድ ዐይነት ነው።

2፡12 ምላ27፡9፤
ሙላ1፡3፤ኢ.ጳ.3፡24
2፡14 1ኅገ11፡3፤
አሰ4፡11፤ሙላ6፡8፤
ጃን5፡2
2፡15 ዘፍ18፡3፤
30፡27፤አሰ5፡8፤7፡3፤8
፤5፡19፤29፤ሙዝ 45፡14
2፡17 ሕዝ16፡9-13
2፡18 ዘፍ40፡20፤
1ኅገ3፡15፤አሰ1፡7
2፡19 አሰ4፡25፤15፡13
2፡20 ላ*10

ርግ እንደ ነበረው ሁሉ፣ አሁንም ምክሩን ትከተል ስለ ነበር ነው።

²¹መርዶክዮስ በንጉሡ በር ተቀምጦ ሳለ፣ በሩን ከሚጠብቁት ከንጉሡ የጦር አለቆች ሁለቱ ገበታና ታራ ተቆጡ፤ ንጉሥ አርጤክስስንም ለመግደል ደለቱ። ²²መርዶክዮስም አድማውን ስለ ደረሰበት፣ ለንግሥት አስቴር ገለጠላት፤ እርሷም ይህን ከመርዶክዮስ ማግኘቷን ለንጉሡ ገልግለችው። ²³ነገሩ ሲጣራም እውነት ሆኖ ተገኘ፤ ሁለቱም ሹማምት በስቅላት ሞት ተቀጡ። ይህ ሁሉ በንጉሡ ፊት በታሪክ መዝገብ ተጻፈ።

ሐማ አይሁድን ለማጥፋት የሸረበው ሜራ

3 ከዚህም ነገር በኋላ ንጉሥ አርጤክስስ የአጋጋዊውን የሐመዳቱን ልጅ ሐማን ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከሌሎቹም መኳንንት ሁሉ ከፍተኛውን ሥልጣን በመስጠት አከበረው። ²ንጉሡ ስለ እርሱ ይህ እንዲደረግለት አዞ ስለ ነበር፣ በንጉሡ በር ያሉት የመንግሥቱ ሹማምት ሁሉ ለሐማ ተንበርክከው እጅ በመንግሥት አክብሮታቸውን ይገልጡለት ነበር። መርዶክዮስ ግን ወድቆ አልሰገደለትም፤ አክብሮትም አላሳየውም።

³ታዲያ በንጉሡ በር ያሉት የንጉሡ አገልጋዮች መርዶክዮስን፣ “የንጉሡን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋለህ?” ሲሉ ጠየቁት። ⁴ይህንንም በየቀኑ ይነግሩት ነበር፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። አይሁዳዊ መሆኑን ነግሮአቸው ስለ ነበር፣ የመርዶክዮስ ባሕርይ እስከ መቼ ሊቀጥል እንደሚችል ለማየት ሲሉ ይህንኑ ለሐማ ነገሩት።

⁵ሐማም መርዶክዮስ ወድቆ እንዳልሰገደለትና እንዳላከበረው ሲያይ እጅግ ተቆጣ። ⁶ይልቁንም መርዶክዮስ ከእነማን ወገን መሆኑን በተረዳ ጊዜ፣ መርዶክዮስን ብቻ መግደል እንደ አምንት ቆጠረው፤ ስለዚህ ሐማ በመላው የአርጤክስስ መንግሥት ውስጥ የሚገኙትንና የመርዶክዮስ ወገን የሆኑትን አይሁድ ሁሉ ለማጥፋት ዘዴ ፈለገ።

⁷ንጉሥ አርጤክስስ በነገሠ በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት ኒሳን በተባለው በመጀመሪያው ወር፣ ቀኑንና ወሩን ለመለየት ፉር የተባለ ዕጣ ሐማ ባለበት ጣሉ፤ ዕጣውም አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ላይ ወደቀ።

⁸ከዚያም ሐማ ንጉሥ አርጤክስስን እንዲህ አለው፣ “በአሕዛብ መካከል በመንግሥትህ አውራጃዎች ሁሉ ተሠራጭቶና ተበታትኖ የሚኖር አንድ ሕዝብ አለ፤ ይህም ሕዝብ ከሌሎች ሕዝቦች ሁሉ የተለየ ልማድ ያለውና የንጉሡንም ሕግ የማይታዘዝ ነው፤

2፡21 ዘፍ40፡2፣ አስ1፡12፣3፡5፣5፡9፣ 7፡7
2፡23 ዘፍ40፡19፣ ዘፍ21፡22-23፣አስ6፡1፣10፡2፣6፡2፣ መዝ7፡14-16፣ምላ26፡27፣መክ10፡8
3፡1 ዘዘ17፡8-16፣ ዘዮ24፡7፣ዘፍ25፡17-19፣1፡4፣መ፡14፡48
3፡3 አስ5፡9፣ ፍን3፡12
3፡4 ዘፍ39፡10
2፡5 አስ2፡21
3፡6 አስ9፡24፣መዝ74፡8፣83፡4፣ምላ16፡25
3፡7 ፉ* 13፡ዘሌ16፡8፣1፡4፣መ፡10፡21፣ አስ9፡24፣ 26፡9፣19
3፡8 ዕዝ4፡15፣ኢር29፡7፣ፍን6፡13፣ሐሥ16፡20-21

ታዲያ ይህን ሕዝብ ዝም ማለቱ ለንጉሡ አይበጅም። ነገሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ እነርሱን ለማጥፋት ዐዋጅ ይውጣ፤ እኔም ይህን ተግባር ለሚፈጽሙ ሰዎች የሚውል ዐሥር ሺህ መክሊት ብር ወደ መንግሥት ግምጃ ቤት አስገባለሁ።”

¹⁰ስለዚህ ንጉሡ የቀለበት ማጎተሙን ከጣቱ አውልቆ የአይሁድ ጠላት ለሆነው ለአጋጋዊው ለሐማዳቱ ልጅ ለሐማ ሰጠው። ¹¹ንጉሡም ሐማንን “ገንዘብን እዚያው ያዘው፤ ሕዝቡንም እንዳሻህ አድርገው” አለው።

¹²ከዚያም በመጀመሪያው ወር ዐሥራ ሦስተኛው ቀን የንጉሡ ጸሐፊዎች ተጠሩ። እነርሱም የሐማን ትእዛዝ በሙሉ በየአውራጃው ፈደልና በየሕዝቡ ቋንቋ፣ ለንጉሡ እንደራሴዎች፣ ለልዩ ልዩ አውራጃ ገዢዎችና ለልዩ ልዩ ሕዝቦች መኳንንት ጻፉ። ይህም የተጻፈው በራሱ በንጉሡ አርጤክስስ ስም ሲሆን፣ የታተመውም በራሱ ማጎተም ነበር። ¹³አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር፣ በዐሥራ ሦስተኛው ቀን ወጣት፣ ሽማግሌ፣ ሰቲና ሕዝብ ሳይባል አይሁድ ሁሉ በዚያኑ ዕለት እንዲጠፉ፣ እንዲገደሉና እንዲደመሰሱ፣ ሁብታቸውም እንዲዘረፍ ደብዳቤ ለንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ በመልእክተኞች እጅ ተላከ። ¹⁴እያንዳንዱም አውራጃ ሕዝብ እንዲታወቅ፣ እነርሱም ለዚያ ቀን ዝግጁ እንዲሆኑ፣ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ እንዲወጣና ወደ እያንዳንዱም አውራጃ እንዲላክ ተደረገ።

¹⁵መልእክተኞቹ በንጉሡ ትእዛዝ ተቻኩለው ወጡ፤ ዐዋጁም በሰላ ግንብ ተላለፈ። ንጉሡና ሐማ ለመጠጣት ተቀመጡ፤ የሰላ ከተማ ግን ግራ ተጋብታ ነበር።

መርዶክዮስ የአስቴርን ርዳታ ጠየቀ

4 መርዶክዮስ የተደረገውን ሁሉ ባወቀ ጊዜ፣ ልብሱን ቀደደ፤ ከዚያም ማቅለብሰ፣ በራሱ ላይ ዐመድ ነስንሶ ድምፁን ከፍ በማድረግ አምርሮ እየጮኸ ወደ ከተማዬቱ መካከል ወጣ። ²ማቅ የለበሰ እንዲገባ ስለማይፈቀድለት፣ የሂደው እስከ ንጉሡ በር ድረስ ብቻ ነበር። ³የንጉሡ ዐዋጅና ትእዛዝ በደረሰበት አውራጃ ሁሉ፣ በአይሁድ መካከል ታላቅ ሐዘን ሆነ፤ ጸሙ፣ አለቀሱ፣ ጮኹም። ብዙዎቹም ማቅና ዐመድ ላይ ተኙ።

⁴የአስቴር ደንገጦቹና ጃንደሮች መጥተው ስለ መርዶክዮስ በነገሯት ጊዜ፣ እጅግ አዘኙ፤ እርሷም በማቁ ፈንታ የሚለብሰውን ልብስ ላከችለት፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። ከዚያም አስቴር ከንጉሡ

3፡9 አስ7፡4
3፡10 ዘፍ41፡42
3፡12 ዘፍ38፡18፣ ነሀ13፡24
3፡13 ፉ* 7፡1፣ላጦ፡15፣3፡6፣7፡4፣6፣ አስ8፡11፣9፡10
3፡14 አስ8፡8፣9፡1
3፡15 አስ1፡10፣ 8፡14፣15
4፡1 ዘዘ11፡6፣ ዘዮ14፡6፣2፡4ጦ፡13፣19፣መዝ30፡11፣ሕዝ27፡30-31
4፡2 አስ2፡19

ታዲያ ይህን ሕዝብ ዝም ማለቱ ለንጉሡ አይበጅም። ነገሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ እነርሱን ለማጥፋት ዐዋጅ ይውጣ፤ እኔም ይህን ተግባር ለሚፈጽሙ ሰዎች የሚውል ዐሥር ሺህ መክሊት ብር ወደ መንግሥት ግምጃ ቤት አስገባለሁ።”

¹⁰ስለዚህ ንጉሡ የቀለበት ማጎተሙን ከጣቱ አውልቆ የአይሁድ ጠላት ለሆነው ለአጋጋዊው ለሐማዳቱ ልጅ ለሐማ ሰጠው። ¹¹ንጉሡም ሐማንን “ገንዘብን እዚያው ያዘው፤ ሕዝቡንም እንዳሻህ አድርገው” አለው።

¹²ከዚያም በመጀመሪያው ወር ዐሥራ ሦስተኛው ቀን የንጉሡ ጸሐፊዎች ተጠሩ። እነርሱም የሐማን ትእዛዝ በሙሉ በየአውራጃው ፈደልና በየሕዝቡ ቋንቋ፣ ለንጉሡ እንደራሴዎች፣ ለልዩ ልዩ አውራጃ ገዢዎችና ለልዩ ልዩ ሕዝቦች መኳንንት ጻፉ። ይህም የተጻፈው በራሱ በንጉሡ አርጤክስስ ስም ሲሆን፣ የታተመውም በራሱ ማጎተም ነበር። ¹³አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር፣ በዐሥራ ሦስተኛው ቀን ወጣት፣ ሽማግሌ፣ ሰቲና ሕዝብ ሳይባል አይሁድ ሁሉ በዚያኑ ዕለት እንዲጠፉ፣ እንዲገደሉና እንዲደመሰሱ፣ ሁብታቸውም እንዲዘረፍ ደብዳቤ ለንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ በመልእክተኞች እጅ ተላከ። ¹⁴እያንዳንዱም አውራጃ ሕዝብ እንዲታወቅ፣ እነርሱም ለዚያ ቀን ዝግጁ እንዲሆኑ፣ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ እንዲወጣና ወደ እያንዳንዱም አውራጃ እንዲላክ ተደረገ።

¹⁵መልእክተኞቹ በንጉሡ ትእዛዝ ተቻኩለው ወጡ፤ ዐዋጁም በሰላ ግንብ ተላለፈ። ንጉሡና ሐማ ለመጠጣት ተቀመጡ፤ የሰላ ከተማ ግን ግራ ተጋብታ ነበር።

መርዶክዮስ የአስቴርን ርዳታ ጠየቀ

4 መርዶክዮስ የተደረገውን ሁሉ ባወቀ ጊዜ፣ ልብሱን ቀደደ፤ ከዚያም ማቅለብሰ፣ በራሱ ላይ ዐመድ ነስንሶ ድምፁን ከፍ በማድረግ አምርሮ እየጮኸ ወደ ከተማዬቱ መካከል ወጣ። ²ማቅ የለበሰ እንዲገባ ስለማይፈቀድለት፣ የሂደው እስከ ንጉሡ በር ድረስ ብቻ ነበር። ³የንጉሡ ዐዋጅና ትእዛዝ በደረሰበት አውራጃ ሁሉ፣ በአይሁድ መካከል ታላቅ ሐዘን ሆነ፤ ጸሙ፣ አለቀሱ፣ ጮኹም። ብዙዎቹም ማቅና ዐመድ ላይ ተኙ።

⁴የአስቴር ደንገጦቹና ጃንደሮች መጥተው ስለ መርዶክዮስ በነገሯት ጊዜ፣ እጅግ አዘኙ፤ እርሷም በማቁ ፈንታ የሚለብሰውን ልብስ ላከችለት፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። ከዚያም አስቴር ከንጉሡ

ጃንደረቦች መካከል እርሷን እንዲያገለግል የተመደበውን ሁታክን ጠርታ፤ መርዶክዮስ ምን ችግር እንደ ገጠመውና ስለ ምን እንደዚህ እንደ ሆነ እንዲያጣራ ላከችው።

6 ስለዚህ ሁታክ በንጉሡ በር ፊት ለፊት ወደሚገኘው ወደ ከተማዬቱ አደባባይ ወደ መርዶክዮስ ወጣ። ፊት መርዶክዮስ የደረሰበትን ነገር ሁሉ፣ እንዲሁም ሐማ የአይሁድን ሕዝብ ለማጥፋት ወደ ንጉሡ ግምጃ ቤት ለማግባት ቃል የገባውን የገዝብ ልክ ጭምር ነገረው። 8 አይሁድን ለማጥፋት በሱሳ የወጣውን የዋናውን ዐዋጅ ቅጅም ለአስቴር እንዲያሳይትና ጠርጠር እንዲያሰረዳት ሰጠው፤ ወደ ንጉሡም ዘንድ ገብታ ስለ ሕዝቧ ምሕረት እንድትጠይቅና እንድትማልድ አጥብቆ ይነግራት ዘንድ አሳሰበው።

9 ሁታክም ተመልሶ መርዶክዮስ የነገረውን ሁሉ ለአስቴር አስታወቃት። 10 እርሷም ለመርዶክዮስ እንዲህ እንዲለው ነገረችው፤ 11 “የንጉሡ ባሮችና በንጉሡ አውራጃዎች የሚገኙ ሰዎች ሁሉ ወንድም ሆነ ሴት፣ ማንም ሰው ሳይጠራ ንጉሡ ወዳለበት ወደ ውስጠኛው አደባባይ የሚገባ፣ ንጉሡ አንድ ሕግ ብቻ እንዳለው ያውቃል፤ ይኸውም እንዲህ ያደረገው ሰው ይገደላል፤ አንድ ሰው ከእንዲህ ዐይነቱ ሞት የሚተርፈው፣ ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ሲዘረጋለት ብቻ ነው። እኔ ግን ወደ ንጉሡ ዘንድ እንድገባ ከተጠራሁ ከሰላሳ ቀን በላይ ሆኑ።”

12 የአስቴር ቃል ለመርዶክዮስ በተነገረው ጊዜ፣ 13 ይህን መልስ ላከባት፤ “አንቺ በንጉሡ ቤት በመሆንሽ ብቻ ሌላው የአይሁድ ሕዝብ ሲጠፋ አንቺ የምትተርፈህ እንዳይመስልሽ፤ 14 በዚህ ጊዜ አንቺ ዝም ብትዩ፣ ለአይሁድ ርዳታና ትድግና ከሌላ ስፍራ ይመጣላቸዋል፤ አንቺና የአባትሽ ቤት ግን ትጠፋላችሁ፤ ደግሞስ አንቺ ንግሥት ለመሆን የበቃሽው ለዚህ ጊዜ እንደ ሆነ ማን ያውቃል?”

15 ከዚያም አስቴር ለመርዶክዮስ ይህን መልስ ላከችበት፤ 16 “ሂድና በሱሳ ያሉትን አይሁድ ሁሉ በአንድነት ሰብስብ፤ ስለ እኔም ጽሑፍኝ፣ ቀንም ይሁን ሌሊት ለሦስት ቀን አትብሉ፤ አትጠጡም። እኔና ደንገጡሮቼም እናንተ እንደምታደርጉት ሁሉ እንጸማለን፤ ይህ ከተፈጸመ በኋላ ግን ነገሩ ምንም እንኳን ከሕግ ውጭ ቢሆንም፣ ወደ ንጉሡ ዘንድ እሄዳለሁ፤ ከጠፋሁም ልጥፋ።”

17 ስለዚህ መርዶክዮስ ሄደ፤ የአስቴርንም

4፡7 አሰ7:4
4፡11 አሰ2፡14፣
5፡2፡8፡4፣መዝ25፡3፣
8፡7፡9
4፡14 ዘ፡45፡7፣
50፡20፡ዘ፡28፡29፣
አሰ9፡16፡22፡አ.ዮ
34፡29፣መዝ28፡1፣35፡
22፡መዝ3፡7፡አ.ሳ
42፡14፡57፡11፡62፡1፣
64፡12፡አ፡5፡13
4፡16 ዘ፡43፡14፣
2ዜና20፡3፣አሰ9፡31

5፡1 ም፡21፡1፣ሕዝ
16፡13
5፡2 አሰ4፡11
5፡3 አሰ7፡2፣
8፡75፡16፣ማር6፡23
5፡6 አሰ1፡10፡9፣
12፡8፡75፡16፣ማር
6፡23
5፡8 አሰ2፡15፣
1፡73፡15
5፡9 አሰ2፡21፣3፡3፣
ም፡41፡4፡17
5፡10 አሰ6፡13
5፡11 አሰ9፡10፡13፣
ም፡413፡16
5፡12 አ.ዮ22፡29፣
ም፡416፡18፣29፡23

ትእዛዝ ሁሉ ፈጸመ።

አስቴር ለንጉሡ ያቀረበችው ልመና

5 በሦስተኛው ቀን አስቴር የክብር ልብ ለፊት ባለው በቤተ መንግሥቱ ውስጠኛ አደባባይ ገብታ ቆመች። ንጉሡም አዳራሹ ውስጥ በመግቢያው ትይዩ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ነበር። 2 ንግሥት አስቴር በአደባባይ ላይ ቆማ ሲያያት ደስ አለው፤ በእጁ የያዘውን የወርቅ ዘንግ ዘረጋላት፤ አስቴርም ቀረብ ብላ የዘንጉን ጫፍ ነካች።

3 ከዚያም ንጉሡ፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፤ ለምን መጣሽ? ከእኔ የምትፈልገው ስምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይሰጥሻል” አላት።

4 አስቴርም መልሳ፣ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ቢሆን፣ ባዘጋጀሁለት ግብጥ ላይ ንጉሡ ዛሬ ከሐማ ጋር ይገኛልኝ” አለች።

5 ንጉሡም፣ “አስቴር ያለችውን እንድንፈጽም፣ ሐማን በፍጥነት ጥሩት” አለ። ስለዚህ ንጉሡና ሐማ አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብጥ ሄዱ። 6 የወይን ጠጅ እየጠጡ ሳለ ንጉሡ ዳግመኛ አስቴርን፣ “እስቲ የምትፈልገው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ ደግሞስ የምትጠይቁት ምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይፈቀድ ልሻል” አላት።

7 አስቴርም እንዲህ ስትል መለሰች፣ “ልመናዬም፣ ጥያቄዬም ይህ ነው፤ 8 በንጉሡ ዘንድ ሞገስ ካገኘሁና የምፈልገውን ሊሰጠኝና ልመናዬንም ሊፈጽምልኝ ንጉሡን ደስ ካሰኘው፣ ንጉሡና ሐማ በማዘጋጀላቸው ግብጥ ላይ ነገ ይገኙልኝ። ከዚያም እኔ ለንጉሡ ጥያቄ መልስ እሰጣለሁ።”

ሐማ በመርዶክዮስ ላይ ያወረደው ቀጣ

9 ሐማ በዚያን ቀን ደስ ብሎትና መንፈሱ ረክቶ ወጣ፤ ነገር ግን መርዶክዮስን በንጉሡ በር ላይ ሲያየው ከተቀመጠበት አለመነጣቱንና በፊቱም አለመንቀጥቀጡን ሲመለከት፣ ቀጣው በመርዶክዮስ ላይ ነደደ። 10 ሐማ ግን እንደ ምንም ራሱን ተቈጣጥሮ ወደ ቤቱ ሄደ።

ወዳጆቹንና ሚስቱን ዞሳራን አስጠርቶ በአንድነት ከሰበሰባቸው በኋላ፣ 11 ሐማ ስለ ሁታክ ታላቅነት፣ ስለ ልጆቹ ብዛት እንዲሁም ንጉሡ የቱን ያህል እንዳከበረው፣ ከሌሎቹም መኳንንትና ሹማምት ይበልጥ እንዴት ከፍ ከፍ እንዳደረገው እያጋነነ ነገራቸው። 12 ሐማም፣ “ምን ይኸ ብቻ?” አለ፤ “ንግሥት አስቴር ባዘጋጀችው ግብጥ

ላይ ከንጉሡ ጋር እንደገኝ የጋበዘችው ሰው አንድ እኔ ብቻ ነኝ፤ ነገም ከንጉሡ ጋር ጋብዞኛለች።¹³ ነገር ግን አይሁዳዊው መርዶክዮስ በንጉሡ በር ላይ ተቀምጦ ካየሁት ይህ ሁሉ እኔን ደስ አያሰኘኝም።”

¹⁴ሚስቱ ዞሳፊና ወዳጆቹ በሙሉ፣ “ቆሙቱ አምሳ ክንድሳ የሆነ መስቀያ አስተክልና መርዶክዮስ እንዲሰቀልበት በጠዋት ለንጉሡ ንገረው፤ ከዚያም ደስ ብሎህ ከንጉሡ ጋር ወደ ግብዣው ግባ” አሉት። ይህም ሐሳብ ሐማን እጅግ ደስ አሰኘው፤ መስቀያውንም አስተክሏል።

መርዶክዮስ ከፍ ከፍ አለ

6 በዚያች ሌሊት ንጉሡ እንቅልፍ መተኛት አልቻለም። ስለዚህ በዘመን መንግሥቱ የተመዘገበው የታሪክ መጽሐፍ ቀርቦ እንዲነበብለት አዘዘ።² በዚያም በሩን ከሚጠብቁት ከንጉሡ የጦር አዛዦች ሁለቱ፤ ገበታና ታራ ንጉሥ አርጤክስስን ለመግደል አሳረው እንደ ነበርና ይህንንም መርዶክዮስ እንደ ተናገረ ተጽፎ ተገኘ።

³ንጉሡም፣ “ታዲያ ይህን በማድረጉ መርዶክዮስ ያገኘው ክብርና ማዕረግ ምን ድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

የቅርብ አገልጋዮቹም፣ “ምንም አልተደረገለትም” ብለው መለሱ።

⁴ንጉሡም፣ “በአደባባዩ ማን አለ?” ሲል ጠየቀ። በዚህ ጊዜ ሐማ በተከለው ዕንጨት ላይ መርዶክዮስ ይሰቀል ዘንድ ለንጉሡ ለመናገር በውጭ በኩል ወደሚገኘው የቤተ መንግሥቱ አደባባይ ገና መድረሱ ነበር።

⁵የቅርብ አገልጋዮቹም፣ “እነሆ፤ ሐማ በአደባባዩ ቆሞአል” አሉት።

ንጉሡም፣ “ግባ በሉት” ብሎ አዘዘ።

⁶ሐማ በገባ ጊዜ ንጉሡ፣ “ንጉሥ ሊያ ከብረው ለወደደው ሰው ምን ሊደረግለት ይገባል?” ሲል ጠየቀው።

በዚህ ጊዜ ሐማ፣ “ንጉሡ ከእኔ ይልቅ የሚያከብረው ማን አለ?” ሲል በልቡ ዐሰበ። ገስለዚህ ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ንጉሡ ሊያከብረው ለወደደው ሰው፣ ፩ንጉሡ የሚገናኝልኛል ልብሰ መንግሥት፣ ንጉሡም የሚቀመጥበትና የንጉሡን ዘውድ በራሱ ላይ ያደረገ ፈረስ ይምጣለት። ፶ከዚያም ልብ ሱና ፈረሱ እጅግ ከከበሩት ከንጉሡ ልዑላን መሳፍንት በአንዱ እጅ ይሰጥለት። ንጉሡ ሊያከብረው የወደደውን ሰው ያልብሱት፤ በፈረሱም ላይ አስቀመጠውም በከተማ ዪቱ ዋና ዋና መንገዶች ላይ እየመሩ፣ ንጉሡ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው ይህ

5፡13 አስ2፡19
5፡14 ዕገ6፡11፤
አስ7፡9
6፡1 አስ2፡23፤
፳72፡1፤6፡18
6፡2 አስ2፡21-23
6፡3 መካ9፡13-16
6፡8 ዘፍ41፡42፤
1፡71፡33፤ኢሳ52፡1
6፡9 ዘፍ41፡43

ተደርጎለታል’ ይበሉ።”

¹⁰ንጉሡም ሐማንን፣ “በል ፈጥነህ ሂድ፤ ልብሱንና ፈረሱን ውሰድ፤ በንጉሡ በር ላይ ለሚቀመጠው ለአይሁዳዊው ለመርዶክዮስም ልክ እንዳልኸው አድርግለት፤ ከተናገርኸውም አንዳች ነገር እንዳይገድል” ሲል አዘዘው።

¹¹ስለዚህ ሐማ ልብሱንና ፈረሱን ወስዶ መርዶክዮስን አለበሰው፤ በዋና ዋና መንገዶች ላይ እየመራም፣ “ንጉሥ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው ይህ ተደርጎለታል” እያለ በፊቱ ያውጅ ነበር።

¹²ከዚያም በኋላ መርዶክዮስ ወደ ንጉሡ በር ተመለሰ፤ ሐማ ግን አዝኖና ራሱን ተከናኝቦ በጥድፈያ ወደ ቤቱ ሄደ።¹³ የደረሰበትንም ሁሉ ለሚስቱ ለዞሳፊና ለወዳጆቹ ሁሉ ነገራቸው።

አማካሪዎቹና ሚስቱ ዞሳፊም፣ “በፊቱ መውደቅ የጀመርህለት መርዶክዮስ ዘሩ ከአይሁድ ወገን ከሆነ፣ ልትቋቋመው አትችልም፤ ያለ ጥርጥር ትጠፋለህ” አሉት።¹⁴ ከእርሱ ጋር በመነጋገር ላይ ሳሉ፣ የንጉሡ ጃንደሮች ደርሰው ሐማን አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብዣ አጣደፉት።

ሐማ ተሰቀለ

7 ስለዚህ ንጉሡና ሐማ ከንግሥት አስቴር ጋር ለመጋበዝ ሂዱ።² በሁለተኛውም ቀን የወይን ጠጅ እየጠጡ ሳለ፣ ንጉሡ እንደ ገና፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፤ የምትለምኘው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ የምትጠይቁውን ምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይደረግልሻል” አላት።

³ከዚያም ንግሥት አስቴር እንዲህ ስትል መለሰች፣ “ንጉሥ ሆይ፤ በፊትህ ሞገስ አግኝቼና ግርማዊነትህን ደስ የሚያሰኝ ከሆነ፣ ሕይወቴን ታደጋት፤ ልመናዬ ይህ ነው፤ ሕዝቤን አትርፍ፤ ጥያቄዬም ይኸው ነው።⁴ እኔና ሕዝቤ ለጥፋት፣ ለዕርድና ለመደምሰስ ተሽጠናልና። ወንዶችና ሴቶች ባሮች ለመሆን የተሸጥን ቢሆን ኖሮ፣ ዝም ባልሁ ነበር፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ጭንቀት ንጉሡን ለማስቸገር የሚበቃ አይደለም።”

⁵ንጉሥ አርጤክስስም ንግሥት አስቴርን፣ “ለመሆኑ እርሱ ማን ነው? እንዲህ ያለውን ነገር ለማድረግ እስከዚህ የደፈረው ሰው የታለ?” ሲል ጠየቀ።

⁶አስቴርም፣ “ያ ባላጋራና ጠላት ይህ ክፉው ሐማ ነው” አለች።

¹⁴ 23 ሚትር ያህል ነው። ፳4 ወይም፣ **ዝም ባልሁም ነበር፤ ነገር ግን ባላጋራን የሚሰጠው ካግ ንጉሡ ከሚያጣው ነገር ጋር ከቶ አይዘጸርም**

6፡11 ዘፍ41፡42
6፡12 2ሳሙ15፡30፤
አስ7፡8፤ኡር14፡3፤4፤
ሚክ3፡7
6፡13 አስ5፡10፤
7፡7፤መዛ57፡6፤ምሳ
26፡27፤28፡18
6፡14 1ነገ3፡15
7፡1 ዘፍ40፡20-22፤
ሚፋ22፡1-14
7፡2 አስ፡10፤5፡3፤
9፡12
7፡3 አስ2፡15
7፡4 አስ3፡9፤4፡7

ከዚያም ሐማ በንጉሠና በንግሥቲቱ ፊት እጅግ ደነገጠ። ገንጉሡ ከተቀመጠ በት በቀጣ ተነሣ፤ የወይን ጠጅንም ትቶ ወደ ቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ሄደ። ሐማ ግን ገንጉሡ ሊያጠፋው ቁርጠ መነሣቱን ስላወቀ፤ ንግሥት አስቴር ሕይ ወቱን እንድታተርፍላት ለመማጠን በዚያው ቀረ።

⁸ንጉሡ ከቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ወደ ግብዣው አዳራሽ ሲመለስ አስቴር ደገፍ ባለችበት ድንክ ዐልጋ ላይ ሐማ ተደፍቶ ነበር።

ንጉሡም፤ “ይባስ ብሎ አብራኝ ያለች ውን ንግሥት በገዛ ቤቴ ሊደፍራት ያስባልን?” ሲል ተናገረ።

ይህ ቃል ከንጉሡ አፍ ገና እንደ ወጣ፤ የሐማን ፊት ሸፈኑት። ማከያም ንጉሡን በቅርብ ከሚያገለግሉት ጃንደረቦች አንዱ የሆነው ሐርቦና፤ “እነሆ ቁመቱ አምሳ ክንድ” የሆነ ግንድ በሐማ ቤት አጠገብ ተተክሎአል፤ ይህን የዘጋጀው ንጉሡን ለማዳን በጎ ነገር ለተናገረው ለመርዳክዮስ ነው” አለ።

ንጉሡም፤ “በዚህ ላይ ስቀሉት” አለ።¹⁰ስለዚህ ለመርዳክዮስ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ሐማን ሰቀሉት፤ ከዚያም የንጉሡ ቀጣ በረደ።

ንጉሡ በአይሁድ ስም የተናገረው ዐዋጅ

8 በዚያኑ ዕለት ንጉሥ አርጤክስስ የአይሁድን ጠላት የሐማን ቤት ንብረት ለንግሥት አስቴር ሰጣት፤ አስቴርም መርዳክዮስ እንዴት እንደሚሰማዳት ለንጉሡ ነግራው ስለ ነበር፤ መርዳክዮስ ወደ ንጉሡ ዘንድ ቀረበ።²ንጉሡ ከሐማ መልሶ የወሰደውን ባለ ማኅተም ቀለበት አውልቆ ለመርዳክዮስ ሰጠው፤ አስቴርም መርዳክዮስን በሐማ ቤት ንብረት ላይ ሾመችው።

³አስቴር በንጉሡ እግር ላይ ወድቃ በማልቀስ ልመናዋን እንደ ገና አቀረበች። አጋጋዊው ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ክፉ ሤራ እንዲሸር ለመነችው።⁴ከዚያም ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ለአስቴር ዘረጋላት፤ እርሷም ተነሥታ በፊቱ ቆመች።

⁵እንዲህም አለች፤ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘውና እኔም በፊቱ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፤ ጉዳዩም በንጉሡ ዘንድ ተገቢ ሆኖ ከተገኘና በእኔም ደስ ከተሰኘ፤ የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ በንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ የሚገኙትን አይሁድ ለማጥፋት የሸረበውን ሤራና የጻፈውን ደብዳቤ የሚሸር ትእዛዝ ይጻፍ። ሳብሐዘቤ ላይ መጣት ሲወ

7:7 ዘፍ34:7፤ 2ኃገ21:18፤አስ1:12፤ 6:13፤ም9:19፤12፤ 20:1-2
7:8 ዘፍ34:7፤ 39:14፤አስ1:6፤16፤12፤ ዮሐ13:23
7:9 ዘፍ21:22-23፤ አስ1:10፤5:14፤መገ7:14፤16፤9:16፤ምላ11:5-6፤ማቴ7:2
7:10 ዘፍ40:22፤ አስ2:1፤9:25፤ምላ10:28፤ጳጳ26:24
8:1 ምላ22:22-23
8:2 ዘፍ24:22፤ 41:41፤42፤ምላ13:22፤14:35፤ጳጳ2:48
8:3 ዘወ17:8-16
8:4 አስ4:11
8:5 አስ2:15
8:6 ዘፍ44:34

ርድ እያየሁ እንዴት ልታገሥ አችላለሁ? የቤተ ሰቤንስ መጥፋት እያየሁ እንዴት መቋቋም እችላለሁ?”

⁷ንጉሥ አርጤክስስም ለንግሥት አስቴርና ለአይሁዳዊው ለመርዳክዮስ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እነሆ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት ስላቀደ፤ ቤት ንብረቱን ለአስቴር ሰጥቻለሁ፤ እርሱንም በዕንጨት ላይ ስቅለውታል።⁸በንጉሥ ስም የተጻፈና በቀለበቱ የታተመ ደብዳቤ ሊሻር ስለማይችል፤ እናንተ ደግሞ አይሁድን በተመለከተ መልካም መስሎ የታያችሁን ሌላ ዐዋጅ በንጉሡ ስም ጽፋችሁ በንጉሡ የቀለበት ማኅተም አትሙት።”

⁹ኒሳን በተባለው በሦስተኛው ወር ሃያ ሦስተኛ ቀን የቤተ መንግሥቱ ጸሐፊዎች በአስቸኳይ ተጠርተው ነበር፤ እነርሱም የመርዳክዮስን ትእዛዝ ሁሉ ለአይሁድ፤ እንዲሁም ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ፤ በአንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚገኙ እንደራሴዎች፤ የአውራጃ ገዢዎችና መኪንንት ሁሉ ጻፉ። እነዚህም ትእዛዞች የተጻፉት በእያንዳንዱ አውራጃ ፊደልና በእያንዳንዱ ሕዝብ ቋንቋ፤ እንደ ዚሁም ለአይሁድ በገዛ ፊደላቸውና በገዛ ቋንቋቸው ነበር።¹⁰መርዳክዮስ ትእዛዙን በንጉሥ አርጤክስስ ስም ጽፎ በንጉሡ የቀለበት ማኅተም አተመው፤ ከዚያም በተለይ ለንጉሡ በተገሩ ፈጣን ፈረሶች በሚጋልቡ መልእክተኞች እጅ ላከው።

¹¹የንጉሡም ዐዋጅ በየከተማው የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ እንዲሰበሰቡና ራሳቸውን ከጥቃት እንዲከላከሉ እንዲሁም በራሳቸው፤ በሚሰቱቻቸውና በልጆቻቸው ላይ አደጋ የሚያደርስባቸውን የየትኛውንም ዜጋ ወይም አውራጃ የታጠቀ ኅይል እንዲያጠፉ፤ እንዲገድሉ፤ እንዲደመስሱና የጠላቶቻቸውን ሀብት እንዲዘርፉ ፈቀደላቸው።¹²አይሁድ በመላው የንጉሥ አርጤክስስ አውራጃ ሁሉ ይህን እንዲፈጽሙ የተወሰነው አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር።¹³አይሁድ በዚያን ቀን ጠላቶቻቸውን ለመበቀል ዝግጁ እንዲሆኑ፤ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ ወደየአውራጃው እንዲላክና የየአገሩም ሕዝብ እንዲያውቀው ተደረገ።

¹⁴በቤተ መንግሥቱ ፈረሶች የተቀመጡ መልእክተኞችም፤ በንጉሡ አስቸኳይ ትእዛዝ ጋልበው ወጡ፤ ዐዋጁም በሰላ ግንብ ተነገረ።

¹⁵መርዳክዮስ ሰማያዊና ነጭ የቤተ

8:7 ዘፍ21:22-23
8:8 ዘፍ38:18፤ 41:42፤አስ1:19፤3:12-14፤ጳጳ6:15
8:9 ነወ13:24፤ አስ1:1
8:11 ዘፍ14:23፤ አስ3:13፤9:15፤16
8:12 አስ3:13፤9:1
8:13 አስ3:14
8:14 አስ3:15
8:15 ዘፍ41:42፤ አስ3:15፤9:4፤10:2፤2፤4፤ም-12:30

⁹ 23 ሜትር ያህል ነው።

መንግሥት ልብሰ ለብሶ፣ ትልቅ የወርቅ አክሊል ደፍቶ፣ ከቀጭን በፍታና ከሐምራዊ ግምጃ የተሠራ መጎናጸፊያ ተጎናጽፎ ከንጉሡ ፊት ወጣ፣ የሱሳ ከተማም ደስታ የተሞላበት በዓል አከበረች።¹⁶ ጊዜውም ለአይሁድ የደስታና የፈንጠዝያ፣ የተድላና የክብር ወቅት ሆኗቸው።¹⁷ የንጉሡ ዐዋጅ በደረሰበት በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ አይሁድ ደስ አላቸው፤ ሐሜት አደረጉ፣ የፈንጠዝያና የደስታም ቀን ሆኗቸው። አይሁድን ከመፍራታቸው የተነሣ፣ ከሌሎች አገር ዜጎች ብዙ ሕዝብ አይሁድ ሆኑ።

የአይሁድ ድል ማድረግ

9 አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን፣ በንጉሡ ትእዛዝ የወጣው ዐዋጅ የሚፈጸምበት ዕለት ነበር። በዚህም ዕለት የአይሁድ ጠላቶች የበላይነቱን እንደሚያገኙ ተማምነው ነበር። ሁኔታው ግን ተለወጠና አይሁድ በሚጠሏቸው ላይ የበላይነትን አገኙ።² ያላንሱን መጥፋት በሚፈልጉ ወገኖች ላይ አደጋ ለመጣል አይሁድ በንጉሥ አርጤክስስ አውራጃዎች ሁሉ ባሉት ከተሞቻቸው ተሰበሰቡ። የሌሎቹ አገር ዜጎች ሕዝብ ሁሉ ፈርተዋቸው ስለ ነበር፣ ማንም ሊደፍራቸው አልቻለም።³ የአውራጃው መኪንንት ሁሉ፣ እንደራሴዎች፣ የአውራጃ ገዢዎች እንዲሁም የንጉሡ አስተዳዳሪዎች አይሁድን ረዷቸው፤ ይህን ያደረጉትም መርዶክዮስን ስለ ፈሩ ነበር።⁴ መርዶክዮስ በቤተ መንግሥቱ ታዋቂ ሆነ፣ ዝናው በየአውራጃው ሁሉ ተሰማ፤ ጎይሉም እየበረታ ሄደ።

⁵ ስለዚህ አይሁድ ጠላቶቻቸውን ሁሉ በሰይፍ እየመቱ ገደሏቸው፣ አጠፏቸውም፣ በሚጠሏቸውም ላይ ደስ ያላቸውን አደረጉ።⁶ አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰው ገደሉ፤ አጠፉም።⁷ ፖርሻንዳታን፣ ደልፎንን፣ አስፓታን፣⁸ ፖራታን፣ አዳልያን፣ አሪዳታን፣⁹ ፓርማሽታን፣ አሪሳይን፣ አሪዳይንና ዋይዛታንም ገደሉ።¹⁰ እነዚህም የአይሁድ ጠላት የሆነው የሐመዳቱ ልጅ የሐማ ዐሥር ወንዶች ልጆች ነበሩ። በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹¹ በሱሳ ግንብ የተገደሉት ሰዎች ብዛት በዚያኑ ዕለት ለንጉሡ ተነገረው።¹² ንጉሡም ንግሥት አስቴርን፣ “አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰውና ዐሥሩን የሐማ ልጆች ገድለዋል፤ አጥፍተዋልም። በተቀሩት በንጉሡ አውራጃዎች ምን አድርገው ይሆን? አሁንስ የምትለምኝው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ የምትጠይቁውስ ምንድን ነው?”

8፡16 አስ4፡1-3፣ መዝ197፡10-12፣ 112፡4፣ኤር29፡4-7
8፡17 መ15፡14፣ 16፡ዘ811፡15፣አስ9፡3፣መዝ35፡27፣45፡15፣51፡8፣ምሳ11፡1፣10፡8፣76፡26
9፡1 አስ3፡12-14፣ 8፡12፣ምሳ22፡22-23፣ ኤር29፡4-7
9፡2 ዘፍ22፡17፣ መዝ35፡26፣40፡14፣70፡2፣71፡13፣24
9፡3 ዕዝ8፡36፣አስ8፡17
9፡4 መ11፡13፣ 24፡መ3፡1፣ዜና11፡9፣ አስ8፡15
9፡5 ዘፍ25፡17-19፣ 14፡መ15፡3፣ዕዝ4፡6
9፡10 ዘፍ14፡23፣ 14፡መ14፡32፣15፡33፣ አስ3፡13፣5፡11፣መዝ27፡3-5
9፡12 አስ5፡6፣7፣2

9፡13 ዘፍ21፡22-23፣ አስ5፡11
9፡14 ዕዝ6፡14
9፡15 ዘፍ14፡23፣ አስ8፡11
9፡16 ዘፍ25፡19፣ 1ዜና4፡43፣አስ4፡14፣8፡11
9፡17 1ኃ፡3፣15
9፡19 አስ2፡9፣3፣7፣ራ፣እ11፡10
9፡22 2ኃ፡25፣30፣ 308፡10፣12፣አስ4፡14፣ መዝ30፡11-12
9፡24 መ17፡8-16፣ 1ዜ16፡8፣አስ3፡6፣7
9፡25 ዘፍ21፡22-23፣

ይፈቀድልሻል” አላት።

¹³ አስቴርም፣ “ንጉሥን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ የዛሬውን ዐዋጅ ነገም እንዲደግሙት ፈቃድህ ይሁን፤ ዐሥሩ የሐማ ወንዶች ልጆችም ዕንጨት ላይ ይሰቀሉ” አለች።

¹⁴ ንጉሡም ይህ እንዲሆን አዘዘ። በሱሳ ዐዋጅ ተነገረ፤ ዐሥሩንም የሐማ ወንዶች ልጆች ሰቀሏቸው።¹⁵ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ አዳር በተባለው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን በአንድነት መጡ፤ በሱሳም ሦስት መቶ ሰዎች ገደሉ፤ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹⁶ በዚህ ጊዜ በሌሎች በንጉሡ አውራጃዎች የሚኖሩ የተቀሩት አይሁድ ራሳቸውን ለመከላከልና ከጠላቶቻቸውም ለመገላገል ተሰበሰቡ፤ ከሚጠሏቸውም ሰባ አምስት ሺህ ገደሉ፤ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።¹⁷ ይህ የሆነው አዳር በተባለው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር፤ በዐሥራ አራተኛው ቀን ዐረፉ፤ ዕለቱንም የተድላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

የፋሪም በዓል መክበር

¹⁸ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ ግን በዐሥራ ሦስተኛውና በዐሥራ አራተኛው ቀን ተሰብስበው ነበር፤ ከዚያም በዐሥራ አምስተኛው ቀን ዐረፉ፤ ዕለቱንም የተድላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

¹⁹ በየመንደሩ የሚኖሩ የገጠር አይሁድ፣ የአዳርን ወር ዐሥራ አራተኛ ቀን የተድላና የደስታ፣ እርስ በርሳቸውም ስጦታ የሚላዋጠቡት ቀን አድርገው የሚያከብሩት ከዚህ የተነሣ ነው።

²⁰ መርዶክዮስ የተፈጸሙትን እነዚህን ድርጊቶች ጻፈ፣ ደብዳቤ አዘጋጅቶም በመላው የንጉሥ አርጤክስስ አውራጃ በቅርብና በሩቅ ለሚገኙት አይሁድ ሁሉ ላከ፤²¹ የላከውም የአዳርን ወር ዐሥራ አራተኛና ዐሥራ አምስተኛ ቀን በየዐመቱ እንዲያከብሩ ነው፤²² የሚያከብሩበትም ምክንያት አይሁድ ከጠላቶቻቸው ዕረፍት ያገኙበት፣ ሐዘናቸው ወደ ደስታ፣ ልቅሳቸውም ወደ ክብር በዓል የተለወጠበት ቀን ስለሆነ ነው። ቀኖቹንም የተድላና የደስታ ቀኖች አድርገው፣ እርስ በርሳቸውም የምግብ ስጦታ እየተለዋወጡና ለድኸታቸው ስጦታ እየሰጡ እንዲያከብሩ ጻፈላቸው።

²³ ስለዚህ አይሁድ መርዶክዮስ የጻፈላቸውን ለመፈጸምና የጀመሩትን በዓል ለማክበር ተስማሙ።²⁴ ምክንያቱም የአይሁድ ሁሉ ጠላት የሆነው የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት

አሣሮ ነበር፤ ሊፈጃቸውና ሊያጠፋቸውም ፉር የተባለ ዕጣ ጥሎ ነበር። ²⁵ሄራው በንጉሡ ዘንድ እንደ ታወቀ ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ሄራ በገዛ ራሱ ላይ እንዲጠመጠም፣ እርሱና ወንዶች ልጆቹም በዕንጨት ላይ እንዲሰቀሉ የጽሑፍ ትእዛዝ አስተላለፈ። ²⁶ስለዚህ እነዚህ ቀኖች ፉር ከሚለው ቃል “ፉሪም” ለመባል በቁ። በዚህ ደብዳቤ ስለ ተጻፈው ሁሉ፣ ስላዩትና ስለ ደረሰባቸውም ነገር ሁሉ፣ ²⁷አይሁድ በታዘዘውና በተወሰነው ጊዜ እነርሱና ዘሮቻቸው፣ እነርሱን የተጠጋቸውም ሁሉ እነዚህን ሁለት ቀኖች በየዓመቱ ባለማቋረጥ እንዲያከብሩ ሥርዐት አድርገው ራሳቸው ወሰኑ። ²⁸እነዚህም ቀኖች በእያንዳንዱ ትውልድ፣ በእያንዳንዱ ቤተሰብ፣ በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ መታሰብና መከበር ይኖርባቸዋል፤ ይህም እነዚህ የፉሪም ቀኖች በአይሁድ ዘንድ ሳይከበሩ እንዳይቀሩ፣ መታሰቢያቸውም ከዘሮቻቸው መካከል እንዳይደመሰስ ነው።

²⁹ስለዚህ የአቢካኢል ልጅ ንግሥት አስቴር ከአይሁዳዊው ከመርዶክዮስ ጋር በመሆን፣ ፉሪምን አስመልክተው ይህችን ሁለተኛዬቱን ደብዳቤ ለማጽናት በሙሉ ሥልጣን ጻፉ። ³⁰መርዶክዮስም የመልካም ምኞት መግለጫና ማረጋገጫ የሆነውን

እስ7:10፣መዝ7:16
9፣26 እስ3፣7
9፣29 እስ2፣15
9፣30 እስ1፣1

9፣31 እስ4፣1-3፣16
10፣1 መዝ72፣10፣97፣1
10፣2 ዘፍ41፣44፣እስ2፣23፣8፣15
10፣3 ዘፍ41፣40፣43፣ክ2፣10፣እር29፣4-7፣ጳገ5፣7፣3፣3

ደብዳቤ በአርጤክስስ ግዛት ውስጥ በሚገኙት አንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚኖሩት አይሁድ ሁሉ ላከ፤ ³¹የላከውም አይሁዳዊው መርዶክዮስና ንግሥት አስቴር ባወጁላቸውና እንደዚሁም የጸሙንና የሰቄ ቃውን ጊዜ በሚመለከት ለራሳቸውና ለዘራቸው ባጸኑት ውሳኔ መሠረት እነዚህ የፉሪም ቀኖች በተወሰነላቸው ጊዜ እንዲከበሩ ነው። ³²የአስቴር ዐዋጅ ስለ ፉሪም የወጣውን ሥርዐት አጸና፣ ይህም በመዘገብ ተጻፈ።

የመርዶክዮስ ታላቅነት

10 ንጉሥ አርጤክስስ እስከ ባሕር ዳርቻ በሚዘልቀው ግዛቱ ሁሉ ላይ ግብር ጣለ። ²የጎይሉና የብርታቱ ሥራ ሁሉ እንዲሁም ንጉሡ መርዶክዮስን ለዚህ የላቀ ማዕረግ እንዴት እንዳደረሰው የሚናገረው በሜዶንና በፋርስ የታሪክ መጽሐፍ የተጻፈ አይደለም? ³አይሁዳዊው መርዶክዮስ በማዕረግ ከንጉሡ ከአርጤክስስ ቀጥሎ ሁለተኛ፣ ከአይሁድ መካከልም ቀዳሚውን ስፍራ የያዘ ሰው ነበር፤ ለወገኖቹ መልካም በማድረግና ለአይሁድም ሁሉ ደገንነት የቆመ በመሆኑ፣ በብዙዎቹ አይሁድ ወገኖቹ ዘንድ እጅግ የተከበረ ነበር።

²⁵ ወይም፣ አስቴር በንጉሡ ፊት በወጣች ጊዜ